

ת"פ 18600/01/17 - מ נ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18600-01-17 מדינת ישראל נ' נ

לפני כבוד השופט יעל פרדלסקי
המבקש: מ נ
נגד

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה שלא לקבל את הודעת המבקש מיום 29.7.16, בה הודה כי תקף ביום 29.7.16 את בת זוגו בכך שנתן לה מכה אחת ביד והכחיש כי איים עליה (להלן: "ההודעה") וזאת מכוח סעיף 12 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן: "הפקודה"). או לחילופין לפסול את ההודעה מכוח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית.
2. בתמצית אציין, כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו, כי ביום 29.7.16, בסמוך לשעה 19:10, תקף את בת זוגו ואם בנו (להלן: "המתלוננת") שלא כדין בדירתם (להלן: "הדירה") בכך שסטר למתלוננת בפניה, והיכה אותה באגרופים. עוד נטען בכתב האישום, כי המבקש משך את המתלוננת בידה תוך שהוא גורם לחבלות בידה הימנית בדמות שריטות, והמתלוננת נפלה ארצה. בנסיבות אלו המתלוננת נמלטה מהדירה והתקשרה למשטרה. בהמשך למתואר לעיל, התקשרה המתלוננת למבקש בנוכחות שוטרים, והמבקש איים עליה בכוונה להפחידה או להקניטה, בכך שאמר לה כי כשישוב מהעבודה יכה אותה.
3. לבקשת ב"כ המבקש התקיים משפט זוטא, בו העידו גובת ההודעה רס"ב שרון אבני (להלן: "החוקרת") ומר קידני ימיני, אשר בתקופה הרלבנטית עבד כמתורגמן לשפה טיגרית בחברה שזכתה במכרז של משטרת ישראל לאספקת שירותי תרגום לשפה הטיגרית, ואשר שימש כמתורגמן לנאשם בעת גביית ההודעה לשפה הטיגרית (להלן: "המתורגמן"). כן הועברה לעיוני ההודעה (ת/1). ב"כ המשיבה הגישה דיסק המתעד את החקירה של הנאשם מיום 29.7.16 (ת/1א), טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה (ת/3), אישור ביצוע תרגום ותצהיר על נכונות התרגום (ת/4), 2 דוחות על נטילת אמצעי זיהוי (ת/5 ו-ת/6), וכן מזכר מיום 30.7.16 שכתבה החוקרת, שלא מצאתי רלבנטי להכרעה (ת/2). ב"כ המבקש הגיש תמליל של ת/1א (נ/7), הנחיית ראש אגף לחקירות ומודיעין מיום 6.6.07 בדבר חובת תיעוד חשודים בשפתם (נ/1), נוהל אח"מ 300.04.089 לעניין נטילת אמצעי זיהוי למטרת זיהוי אדם ולשם הוכחת עבירה (נ/2), ונוהל משטרת ישראל 03.300.268 שעניינו יידוע חשוד בדבר זכויותיו בטרם חקירה (נ/4). כן הגיש מסמכים (נ/3, נ/5 ו-נ/6) שלא מצאתי שיש להם רלבנטיות לצורך הכרעה.

4. בתמצית אציין, כי ב"כ המבקש טען בסיכומיו לכשלים ולמחדלים בחקירת המבקש, דוגמת: החתמת המבקש על טפסים לנטילת ד.נ.א (ת/5 ו-ת/6) ולקחת ד.נ.א מהמבקש, מבלי שלמבקש הוסברו זכויותיו, החתמת המבקש על טופס הודעת זכויות חשוד (ת/3) מבלי שפרטי הטופס הוסברו לו ומבלי שהחוקרת וידאה כי המשיב מוותר על זכויותיו, וזאת בניגוד לנוהלי והנחיות משטרת ישראל, העדר הקראה ותרגום של ההודעה בטרם חתימת המבקש על ההודעה, אי הודעה למבקש על זכותו לייצוג על ידי סניגור ציבורי ואי זימון הסניגוריה הציבורית לתחנת המשטרה לאחר מעצרו של המבקש. עוד טען, כי המבקש אזורח זר שאינו דובר עברית, נעדר כל עבר פלילי, כאשר מעצרו וגביית ההודעה היו מפגשו הראשון עם מערכת אכיפת החוק בישראל. בנוסף המבקש נחקר כשהוא אזורח והינו נאשם "הלום נסיבות", כמוגדר בפסיקה. ב"כ המבקש הפנה לפסיקה ולראיות שהובאו בפניו וטען, כי התנהלות היחידה החוקרת מעלה רצף של כשלים ומחדלים אשר יש בהם כדי להטיל עננת חשש כבד בכל הקשור להיות ההודעה חופשית ומרצון, כמתחייב מכוח סעיף 12 לפקודה. בנוסף טען, כי יש לפסול את ההודעה על פי כלל הפסילה הפסיקתי אשר נקבע בע"פ 5121/98 **יששכרוב נגד התובע הצבאי הראשי** (4.5.06) (להלן: "**הלכת יששכרוב**"), שכן נפגעה זכות ההיוועצות של המבקש בהיותו עצור, עם סניגור ציבורי.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה ועותרת לקבל את ההודעה. בתמצית אציין, כי ב"כ המשיבה טענה בסיכומיה, כי לאור הנסיבות בהן התנהלה החקירה, לרבות העובדה שהחקירה התנהלה בלילה, ובהיות החוקרת, חוקרת יחידה שעבדה בתחנת המשטרה, כאשר היומנאי ישב רחוק מהחוקרת, לא נפל פגם בשיקול דעתה של החוקרת בכך שהמבקש נחקר בהיותו אזורח. כן טענה, כי ההודעה נגבתה כדין, שכן החוקרת הטיחה במבקש את החשדות המיוחסים לו והסבירה למבקש על זכות השתיקה והזכות להיוועץ בעורך דין בטרם החלה החקירה. עוד טענה, כי ככל הנראה, החוקרת בתום לב לא ציינה בפני המבקש כי הוא זכאי לסניגור ציבורי ולא שלחה לסניגוריה הציבורית טפסים רלבנטיים, ולא מדובר במחדלים שנעשו בזדון ואשר יש בהם כדי לשלול את קבילות ההודעה. בנוסף טענה, כי בשגגה המבקש לא קיבל הסבר לגבי דגימת דנ"א באמצעות מטוש ולגבי הטפסים עליהם הוחתם (ת/3, ת/5 ו-ת/6), ולפיכך גם אם נפלו פגמים בחקירת המבקש, מדובר בפגמים שאירעו בשוגג ובתום לב ולא מתוך רצון לפגוע בזכויות המבקש. כן טענה, כי החוקרת אינה אחראית לכשלים בתרגום המתורגמן, המבקש אישר שהוא מבין על מה הוא נחקר בעת גביית ההודעה, ולא נפל פגם ברצונו הטוב והחופשי כעולה מההודעה, בה חזר מספר פעמים על גרסתו, וכשמהצפייה ב-ת/1 עולה, כי נראה נינוח וניכר כי האזיקים לא הכבידו עליו יתר על המידה. עוד טענה, כי המבקש בחר שלא להעיד במסגרת משפט הזוטא ולא מן הנמנע שעל אף שהמתורגמן לא תרגם למבקש שהוא חשוד בביצוע עבירת תקיפה, המבקש הבין שהוא חשוד בכך.

6. דין והכרעה:

א. מצפייה בדיסק המתעד את גביית ההודעה (ת/1א) עולה, כי בפתח החקירה הורתה החוקרת למבקש בהיותו אזורח בידיו, ושאין מחלוקת שנחקר בהיותו עצור ושהינו אזורח זר ואינו בעל עבר פלילי, לחתום על טפסים, מבלי שהסבירה למבקש על מה הוא חותם ואת זכויותיו, מבלי שהקריאה למבקש את הטפסים עליהם נתבקש לחתום, ומבלי שביקשה מהמתורגמן לתרגם למבקש את הטפסים. בנוסף עולה מצפייה ב-ת/1א כי החוקרת ביקשה מהמבקש להטביע את אצבעותיו וכן הורתה לו למסור לה דגימות מפיו באמצעות מטוש, מבלי שהסבירה לו את זכויותיו ומבלי שביקשה מהמתורגמן לתרגם למבקש את זכויותיו, ופעלה בהחתמת המבקש על טפסים (ת/3, ת/5 ו-ת/6) ולקחה ממנו טביעות אצבע וד.נ.א שלא בהתאם להנחיות

ונוהלי המשטרה (נ/1, נ/2 ו-נ/4).

עוד עולה מ-ת/1א ומהתמלול (נ/7), כי החוקרת הזהירה את המבקש כי מיוחס לו חשד לביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, וכן הודיעה למבקש שעומדת לו זכות השתיקה וזכות היועצות עם עו"ד בטרם גביית ההודעה, אולם לא ידעה את המבקש בדבר זכותו לייצוג על ידי סניגור מהסנגוריה הציבורית. כן עולה, כי המתורגמן לא תרגם למבקש את דברי החוקרת במדויק, לא תרגם למבקש כי הוא חשוד בביצוע עבירה תקיפה, לא תרגם למבקש על זכותו להיוועץ עם עו"ד בטרם גביית ההודעה, ותרגם למבקש כי בסיום החקירה יוכל להיוועץ עם עו"ד.

בנוסף עולה מ-ת/1א, כי החוקרת בסיום החקירה לא הקריאה למבקש את ההודעה ולא הורתה למתורגמן לתרגם ולהקריא למבקש את ההודעה.

כן עולה מסיכומי הצדדים ומהראיות שהובאו בפניי, כי החוקרת לא שלחה טופס בקשה לסניגוריה הציבורית למינוי סניגור ציבורי.

ב. בע"פ 4109/15 **ליאור מירז נ' מדינת ישראל** (9.7.17) נסקרה ההלכה ביחס לקבילות ולפסילת הודאת חוץ של נאשם:

"... ביסודו של דבר, לאחר הלכת יששכרוב, הותוו שני אפיקים לבחינת קבילותה של הודאת נאשם: האחד - מבחן סטטוטורי המעוגן בהוראת סעיף 12 לפקודת הקובעת כי הודאת חוץ של נאשם תהא קבילה רק מקום בו הוכח שההודאה הייתה "חופשית ומרצון", וזאת במטרה להגן, בעיקר, על זכותו של הנחקר לשלמות הגוף והנפש כמו גם על זכותו לאוטונומיה של הרצון החופשי ... ודוק: לא כל פגיעה בזכויות שהוזכרו תביא לשלילת קבילות ההודאה, כאשר יש לבחון בכל מקרה לגופו האם אמצעי החקירה הפסולים שננקטו הביאו בפועל לפגיעה "משמעותית וחמורה" באוטונומיה רצונו ובחופש בחירתו של הנחקר במסירת הודאתו (הלכת יששכרוב, עמ' 520-522). רק מקום בו הגיעה רמת הפסלות כדי פגיעה "בצלם דמות האדם" של הנחקר, תיפסל ההודאה, מניה וביה, ללא בחינת ההשפעה המעשית על חופשיות רצונו של הנחקר .

השני - דוקטרינת הפסילה הפסיקתית שהתגבשה ועוגנה בהלכת יששכרוב, במסגרתה נתון לבית המשפט שיקול דעת לקבוע כי הודאה אינה קבילה מקום בו הגיע למסקנה כי זו הושגה שלא כדין וכי קבלתה כראיה במשפט תגרום לפגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן (שם, עמ' 569-570; עניין מובארק, פסקה 39). יובהר, כי "מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, ובהם: חשיפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות וכן ההגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול ההגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי וטוהרו מאידך גיסא" (הלכת יששכרוב, עמ' 569). בהקשר לכך יביא בית המשפט, בין שיקוליו, את אופייה וחומרתה של אי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת ההודאה; את מידת ההשפעה שהייתה לאמצעי החקירה שאינו חוקי על אמינות ההודאה שהושגה; ואת הנזק והתועלת החברתיים הכרוכים בפסילת ההודאה (שם, עמ' 562-567). יודגש, כי עסקינן בדוקטרינת פסילה "יחסית", כך ש"לא כל סטייה מכללי החקירה ולא כל אמצעי שהופעל בחקירה, גם אם אינם מקובלים על בית המשפט, יביא לפסילת הראיה" (שם, עמ' 563).

ג. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו בפניי, מצאתי כשלים בהתנהלות החוקרת והמתורגמן שעניינם: כשל בתרגום של המתורגמן שלא תרגם למבקש כי הוא חשוד בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג ותירגם לו כי הוא חשוד בביצוע עבירת איומים בלבד, כשלים בכך שהחוקרת לא הודיעה ולא הסבירה למבקש את זכויותיו, ולא ביקשה מהמתורגמן לתרגם למבקש את תוכן הטפסים בטרם חתם על ת/3, ת/5 ות/6, ובטרם הטביע את אצבעותיו ונתן דגימה של רוק במטוש. כשלים באי מתן הסבר ע"י החוקרת למבקש בדבר זכותו להיוועץ עם סניגור ציבורי, והכשל בתרגום המתורגמן שלא תרגם למבקש את דברי החוקרת בדבר זכותו להיוועץ עם עו"ד בטרם החקירה, אלא תרגם כי למבקש זכות להיוועץ עם עו"ד לאחר סיום החקירה.

בחנתי את הכשלים הנ"ל ואני סבורה, כי אין בכשלים הנ"ל כדי לקבוע כי ההודעה אינה קבילה מאחר ולא הוכח כי ההודעה נגבתה שלא באופן "חופשי ומרצון" ושנפגעה זכות "חופש הבחירה והאוטונומיה של רצונו החופשי של המבקש". מ-ת/1א התרשמתי, כי המבקש מבין עברית בסיסית, שכן ענה על חלק מהשאלות של החוקרת בעברית וללא תרגום, לדוגמה מתי "עלה" לישראל, אם יש לו ויזה וכדומה. עוד התרשמתי, כי האווירה בחקירה היתה נינוחה, וכן עולה מהודעה (ת/1) ומהתמליל (נ/7), כי המבקש חזר מספר פעמים על גרסתו לפיה, נתן מכה ביד לבת זוגו, והכחיש את יתר החשדות נגדו. בנסיבות אלו, כשהמבקש בחר שלא להעיד, לא ניתן לקבוע כי כשלי החקירה פגעו פגיעה משמעותית וחמורה באוטונומיית רצונו ובחופש בחירתו של המבקש במסירת הודעתו.

ד. האם יש לפסול את ההודעה מכוח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית?

י אין מחלוקת, כי המבקש שהינו אזרח זר, היה בזמן גביית ההודעה עצור ונעדר עבר פלילי. על פי החוק והפסיקה, יש ליידע חשוד באילו עבירות הוא חשוד, ליידעו על זכות השתיקה, על זכות ההיוועצות ועל כך שבאפשרותו לבקש סניגור מהסנגוריה הציבורית בטרם גביית ההודעה [ראה לדוגמה סעיף 34 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996, סעיף 19 לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995, וכן ראה לדוגמה ע"פ 8974/07 הוניצ'אן לין נ' מדינת ישראל (3.11.10)].

י בנוסף אין מחלוקת, כי החוקרת החתימה את המבקש על טפסים בטרם מסירת ההודעה, ביקשה ממנו ליתן דגימה של ד.נ.א מגופו ולהטביע את אצבעותיו מבלי שנתנה לו כל הסבר ומבלי שהבהירה לו את זכויותיו כמתחייב מנהלי המשטרה. כן הורתה החוקרת למבקש לחתום על ההודעה בסיום גביית ההודעה, מבלי שניתנה למבקש הזדמנות לקרוא את ההודעה, ומבלי שההודעה תורגמה לו. לא זו בלבד, אלא שהמתורגמן כלל לא תרגם למבקש, כי הוא חשוד בתקיפה ותרגם לו בטרם מסר המבקש את גרסתו, כי לאחר מסירת ההודעה יוכל להיוועץ עם עו"ד, תרגום שבלשון המעטה אינו תרגום מדויק.

י בנסיבות אלו אני סבורה, כי נפגעה פגיעה מהותית זכות המבקש להיוועצות.

לא בכדי הוכרה זכות ההיוועצות בעורך דין וזכות מבקש למינוי סניגור ציבורי, על מנת להבטיח שהמבקש יהיה מודע למשמעות חקירתו, להשלכות חקירתו ולזכויותיו. לאור היות המבקש אזרח זר, נעדר עבר פלילי אשר נעצר לראשונה, סביר שלא היה בקיא בחוק ובפסיקה לעניין זכויותיו בעת גביית ההודעה, ובנסיבות אלו המבקש עונה להגדרת הפסיקה, שהוא נחקר בהיותו "הלום נסיבות". לפיכך אני קובעת, כי היתה חשיבות רבה מאוד להודיע, להסביר ולתרגם למבקש על זכויותיו, ובפרט זכותו להיוועץ עם סניגור מהסנגוריה הציבורית בטרם גביית ההודעה, על מנת שישקול ויתכן את מעשיו, ובכך להבטיח את זכות המבקש להליך הוגן. יובהר, כי אני סבורה כי לחוקרת ולמתורגמן היו כוונת זדון בעת גביית ההודעה, אולם ההתרשלות הן של החוקרת והן של המתורגמן

בהקפדה על זכויות המבקש פגעה מהותית בזכות המבקש להליך הוגן.

י' בחנתי את הנזק בפסילת ההודעה אל מול התועלת החברתית שבפסילת ההודעה. סבורני, כי על אף שלמבקש מיוחס בכתב האישום, כי ביצע עבירה מסוג פשע שעניינה תקיפת בת זוג וגרימת חבלה, והצורך להילחם בעבירות אלמ"ב ולהגיע לחקר האמת, הצורך להגן במקרה דנן על זכויות המבקש, ידו על העליונה [ראה לדוגמה לענין זה ע"פ 1301/06 **עזבון המנוח יוני אלזם ז"ל נ' מדינת ישראל** (22.6.09)].

ולפיכך אני קובעת כי זכותו של המבקש להליך הוגן נפגעה באופן משמעותי המצדיק את פסילת ההודעה. ניתן להניח, כי לו החוקרת היתה מסבירה למבקש את זכותו להיוועץ עם סניגור מהסנגוריה הציבורית והיתה מבהירה לו את זכויותיו ומקריאה לו את הטפסים עליהם חתם ומורה למתורגמן לתרגם למבקש לפני החתמתו על טפסים, ולפני שהמבקש הטביע אצבעותיו ונתן דגימת ד.נ.א, היה המבקש שוקל צעדיו בטרם מסר את גרסתו לאירוע הנטען בכתב האישום.

סוף דבר

לאור כל האמור אני מורה על פסילת ההודעה (ת/1) ומורה על החזרת ההודעה (ת/1) ועל החזרת ת/א למשיבה. כן אני מורה על החזרת נ/7 לב"כ המבקש.

מובהר, כי מועד ההוכחות הקבוע ליום 2.7.18 בשעה 11:30 יעמוד בעינו.

מזכירות תשלח החלטה לב"כ הצדדים ותזמן מתורגמן לשפה הטיגרית לדין ההוכחות.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.